Mizah

1950 Alayı !

EY GAZİLER YOL GÖRÜNDÜ,
YİNE GARİP SERİME!

AÇIK SİYASET!

Bütçemiz açık.. *Yolumuz açık..* *Barkımız açık...* *İstikbalimiz açık!*

ANLAYANA

GREV DAVASI

Eloğlu atomdan vazgeçmiş, idrogen bombası yapacakmış! Rusya, Tito'yu haklamak için baharı bekliyormuş. Hafta geçmiyor ki yeni bir mucizeli ilâç keşfolunmasın!

Dünya, ölüm-dirim savaşında... Mukadder sual gelip çatıyor: Ya bizim efendiler ne âlemde? Eh... Ellerinizden öperler. Cümlesinin hali vakti yerinde. Her işi bırakıp grev davasındalar. Memleketin yüzde sekizini bulmayan fabrika ve imalâthaneler işçilerine grev hakkı verilsin mi? Verilmesin mi? Maazallah verildiği takdirde Stalin, Kurmay karargâhını İstanbulda kuracak, Ankara bir Moskof köyü haline gelecek; yahut kabul edilmezse memleket (hangisi olursa olsun) iktidara geçecek partinin yumruğu altında inim inim inliyecek, herşey (sanki daha fazlası mümkünmüş gibi) perişan olacak!

Üstelik Başbakan da, Hilmi Uran da, Celâl Bayar da yaşını başını almış zevat.. Hayret vallahi!

GENEL BAĞIŞLAM

Affedersiniz muhterem okuyucularım, şu bizim «affı umumi» tâbirini, gayreti milliyem, yani ulusal uğraşımın kabardı da terimceye tercüme edeyim dedim, bu çıktı: Genel bağışlam!

Acaba kimleri affedecekler?

Bana sorarsanız... Ama, bizim sözümüzün ne değeri olur? Valiye sorarsanız sarhoşluktan, sarkıntılıktan mahkûm olanlar affedilmemeli, üst tarafı serbest! Hapishaneler müdürüne sorarsanız hepsini kapıdışarı salıvermeli ki biraz içeridekiler nefes alabilsin...

Mahkûmlara sorarsanız... Onlara sormamalı, zira mutlaka «dışarıdakiler içeri» derler. Af kanununu çıkarırken neden dolayı kimsenin reyini sormadıkları böyle ihtimallerden kolayca anlaşılıyor. Anlaşılıyor ama, bu sefer de kanunu hazırlayanlara, demokrasi nerde kaldı? diye biz soruyoruz. Gel de hikmeti hükûmete akıl erdir bakalım!

ŞÖHRET VE ÂFET

Tevekkeli şöhret âfettir dememişler. İnsanın adı çıkacağına canı çıksın daha iyi...

Zavallı kadıncağız.. İngrid Bergman derler bir hoşça hatun vardır. İsveçli sinema yıldızı... Kocasiyle davalılar. Boşanıyorlar. Fakat daha mahkeme neticelenmeden, İtalyalı rejisör Rossellini'den (affedersiniz) bir şey doğurdu. Şey işte.. Hani, nasıl söylemeli? Nikâhsız bir oğlan... Nesebi gayri sahih bir velet!

E... Ağa Hanın oğlu Ali Hanin karısının kızı doğdu bitti ya... Şimdi sıra bunlara geldi. Bu iş de kapandıktan sonra bakalım dünya, âlem hangi yavrunun peşine düşecek! Elin karısı bir p.. doğuracak da ne olacak? Burada millet demokrasi diye, ekmek diye, seçim diye dokuz doğuruyor!

SİVRİSİNEK

İSTİHSAL VE ZİRAATİMİZ YOLUNDADIR.. YALNIZ

Kuraklık. *Yağmur.* *Dolu,* *Çekirge* *ve bilgisizlik olmasa*

Cilt: 8 — Sayı: 188 FİYATI 25 KURUŞ 10 Şubat 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Ha gayret!

Bir C.H.P. milletvekilinin hatıratından:

Büyük Meclis, seçim kanunu müzakereleri dolayısiyle her gün toplanmağa karar verdi. Muhalefet itirazda: Kanunu gürültüye getirmek istiyorsunuz efendiler! diye...

Kanun geldi. Konuşulmaya başlandı. Muhalefet itirazda: Bu nasıl kanun efendim? Namutenahi kaçamak tarafı var...

Konuşulmasaydı, muhalefet yine feryadı basacaktı: Nerde? Hani? Vaatler, andlar, şartlar ne oldu? Seçimi nasıl yapacağız?

Anlaşılıyor ki bizim memlekette muhalefet demek, itiraz demek. Nefes aldırmamalı!

Bir D.P. milletvekilinin hatıratından:

Meclis, her gün toplanıyor. İktidar partisinin maksadı malûm: Her şeye eyvallah dedirtmek! Demiyoruz ama, yine kanunlar çıkıyor. Çünkü ekseriyet onlarda!

Anlaşılıyor ki bu memlekette iktidar demek, hükümeti tasdik demek! Boyun eğmemeli!

Bir müstakil milletvekilinin hatıratından:

Halk Fırkası, seçim kanununun bir an evvel çıkması için Meclisin her gün toplanmasını tercih ediyor. Hakları var. Muhalefeti memnun etmek için başka ne yapabilirler ki?

Muhalefet, kanuna mütemadiyen itiraz ediyor. Hakları var. Seçim kanununu tadil ettirebilmek için ellerinde başka bir şey yok ki... Asıl mühim mesele bizim durumumuz!

Milletvekili olmayan birinin hatıratından:

Meclis toplantıları hararetlendi. Her gün toplanıyorlar. Seçim kanununu müzakere ediyorlar. Seçim kanunu, tabii milletvekili seçmeğe yarar. Halkın istikbalile kendi istikballerini bir tutmaları şayanı şükrandır!

Mizahçının hatıratından:

Ha gayret!

MİZAHÇI

MANİALI SEÇİM YARIŞINDA :

C.H.P. — Ben onu atlatmağa çalışıyorum, o da beni atlat mamağa çalışıyor!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

F. K. G. Dolaşıyor!

İdarehaneye girerken bir motosikletli polis, bir de postacı benimle beraber girdi. Tam o esnada telefon çaldı. Açtım:

— Ben Nabi (Kalemi mahsus müdürü)

— Buyurun beyefendi!

— Vali Bey sizi istiyor!

— Geliyorum efendim!

Postacı bir telgraf uzattı: Vali Beyden! Motosikletli polis:

— Vali Bey sizi istiyor! dedi.

Kafileye iltihak ettik. Mütevazı Valimiz, nazarı dikkati çekmemek için aramızda kayboluverdi. Tahtakaleye doğrulduk. Bir ara, malûm göllerden biriyle karşılaşarak iki kola ayrıldık, bir de baktık F.K.G. sırra kadem basmış.

— Aman?

Derken gördük. İstikamemetinden ayrılmamak bahasına, batağa dalmış, çırpınıp duruyor.

— Amanın dirim, görünmiyen adam siz misiniz?

F.K.G., o telâş arasında büyük bir sükûnla cevap verdi :

— Hayır. Ben görünen adamım. Görünmiyen şuradaki!

Kayserili bana koştu:

— Gözünü sevem Görünmeyen adam, dedi, bir derdim var, Vali Beye iletiver!

— Yahu, işte Valinin kendisiyle görüştün ya...

Kayserili dövünmeğe başladı:

— Ne diyon? O muydu?

F.K.G., gölden çıkmıştı.

— Derdin nedir ,vatandaş! diye sordu.

— Boyüktür derdim arhadaş! Bendeniz burada Tekel maddeleri satarıdım. İdareye gazih oynayamayınca vazgeçtim. Herkes senin şerefine sandı. Ses etmedim. Yalanuz şimdi ne satacağımı bilemeyorum...

F. K. G.:

— Sen Kayserili değil misin?

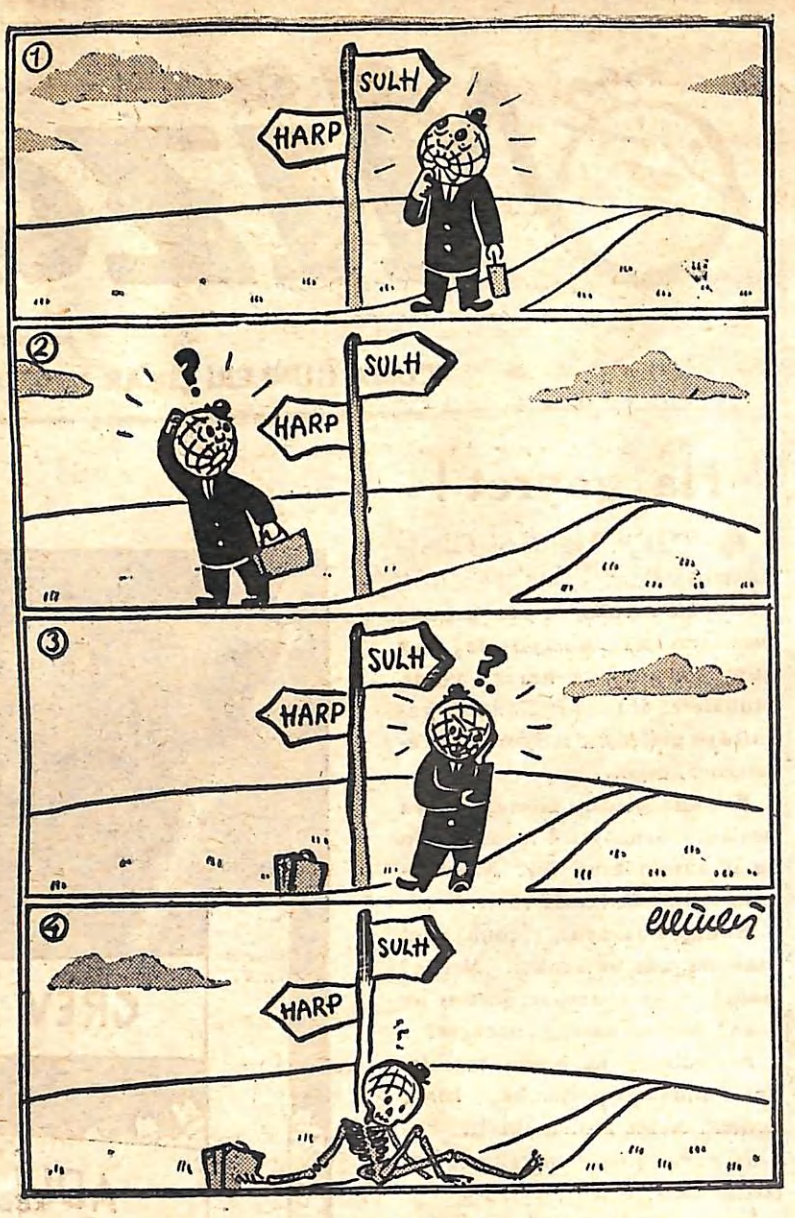

Yolcu !

diye sordu.

— Evet, Gayisserliyim!

— Pastırma sat, eşek olmasın! Sucuk sat, domuz olmasın!

— Eşşekle donuz olmadığdan kelli, dünyanın anasını satsan fayde etmez, Vali Beğ!

F. K. G.:

— Yürüyüşe devam! kumandasını verdi.

F.K.G., derhal bir nutuk çekti:

— Turizm yurdumuzun tabiî servetlerinden biridir. Dünya, âbide görmekten bıkmıştır. Seyyahların tecessüsünü celbedecek, dünyanın hiçbir tarafında bulunmayan acaiplikler, bu semtin hususiyetleridir. Burası...

D. P. Tahtakale bucağı başkanı, arkadaşına :

— Şu grev hakkı bir kabul edilse, diyordu, dinleyiciler hemen grev yaparlardı...

Bir fırıncı bir ekmek uzattı:

— Nasıl beyim dedi, devlethanenizdeki kadar nefis değil ama...

F.K.G. hemen 23 kuruş saydı:

— Ver o ekmeği de, bizim Nişantaşı fırınına göstereyim, o semtin halkına ekmek yerine hamur yutturmağı öğrensin! Deve de değiliz ama...

Fırıncı sordu:

— Beyim, bir kuruş daha vereceksin?

F.K G. güldü :

— Öyleyse sen de daha elli gram ekmek ver. Elimle tarttım, noksan!

Sonra etrafını alan esnafa döndü:

— Hepiniz aklı başında insanlarsınız. Hile yapmak hem ahlâksızlıktır, hem suçtur. Hile yapanı, sarhoş sayarım. Sarhoşları ne yaptığımı biliyorsunuz tabiî..

F.K.G. ayakları üzerinde yükselerek:

— Ayıltırım da, bayıltırım da! dedi.

Yürüdük. F.K.G.:

— Nasıl? der gibi bana döndü.

— Fevkalâde! der gibi gülümsedim.

Onlar teftişe devam ederken, soldan geri ile idarehaneye döndüm.

GÜVEMLİ

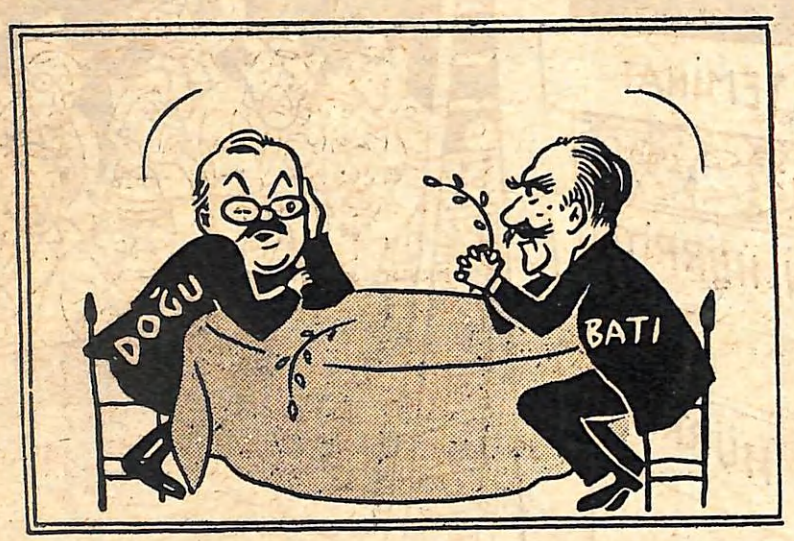

Müsademe-i efkâr

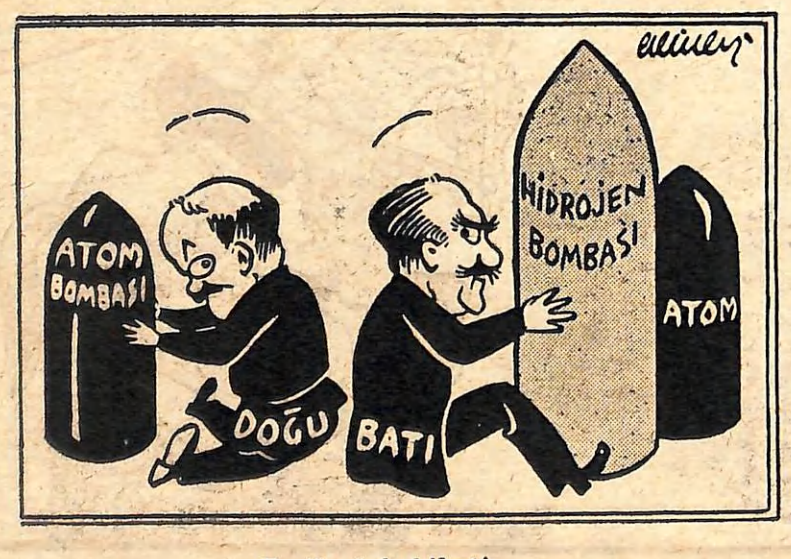

Barika-i hakikat!

Tek keramet

SAYILMAZ!

Mecnun hezeyân etse de dîvâne sayılmaz
Üç beş kadeh atmış diye mestâne sayılmaz

Mes'ûl olur erbâbı şuûr ancak işinden
İhmâl-i zekâ gaflet-i rindâne sayılmaz

Bin çam devirir Dicleli Sirmen Erişirgil
Bilmem ki nedendir bini bir tâne sayılmaz

Bir saksı devirsin hele bir tâne muhâlif
Saymakla tükenmez desem efsâne sayılmâz

Her na'ra gelen külbeyi meyhâne sayarlar
Bin na'ra gelen kasr ise meyhâne sayılmaz

Lengerlediğinden beridir Körfeze yatlar
Kim der ki bizim Kanlıca tersâne sayılmaz

Efkâr-ı umûmiyyeye yumrukla tahakküm
Merdâne-misâl olsa da merdâne sayılmaz ,

Birgün tutuşur şems-i adâletle mezâlim
Yanmakla yabânî arı pervane sayılmaz

Bir bezm-i muhabbettir Ozan tekye-i âlem
Erbâb-ı dilin içtiği peymâne sayılmaz

AKILLI OZAN

Kaplumbağalar — Halimize şükredelim, bizim başımızı sokacak daha sağlam birer evimiz var!

CAN DAMARI

Kitapçı Arif Bolat, cebinde bir şişe şarap, eve gidiyordu. Karda ayağı kaydı, yere yuvarlandı. Eline baktı: kıpkırmızı kan kesilmişti. Evvelâ telâşlandı, sonra rahatladı.

Kendi kendine:

— Çok şükür! Kanmış, diyordu!

TEDBİR

Kaçakçılığı önlemek için tedbir alınmasına karar verilmiş.

Bu kararların ne olduğunu bilmiyoruz ama, en keskinlerini biz arzedelim: Dışarıya bayan turist salıvermemek...

Hariçten gelen erkeklerin zatî eşyadır diye kürklü, rujlu, kokulu dönmelerini yasak etmek!

Nihayet, bu yasakları tatbik etmek!.

Kâğıt üstünde kolay ya... Bir de mahzuru var: Acaba varidat büsbütün azalır mı dersiniz?

HOŞ BİR YANLIŞLIK!

Günlük sabah refiklerimizden Akşam gazetesi, okuyucuları arasında bir anket açmıştır: Hayatta size en tesir bırakan şahıs ve hâdiseyi anlatınız! diye soruyorlar. Bu ankete verilen cevaplardan bir kısmı,, hoş bir yanlışlık neticesi mecmuamıza gelmiştir. Gelecek sayımızda bulacaksınız!

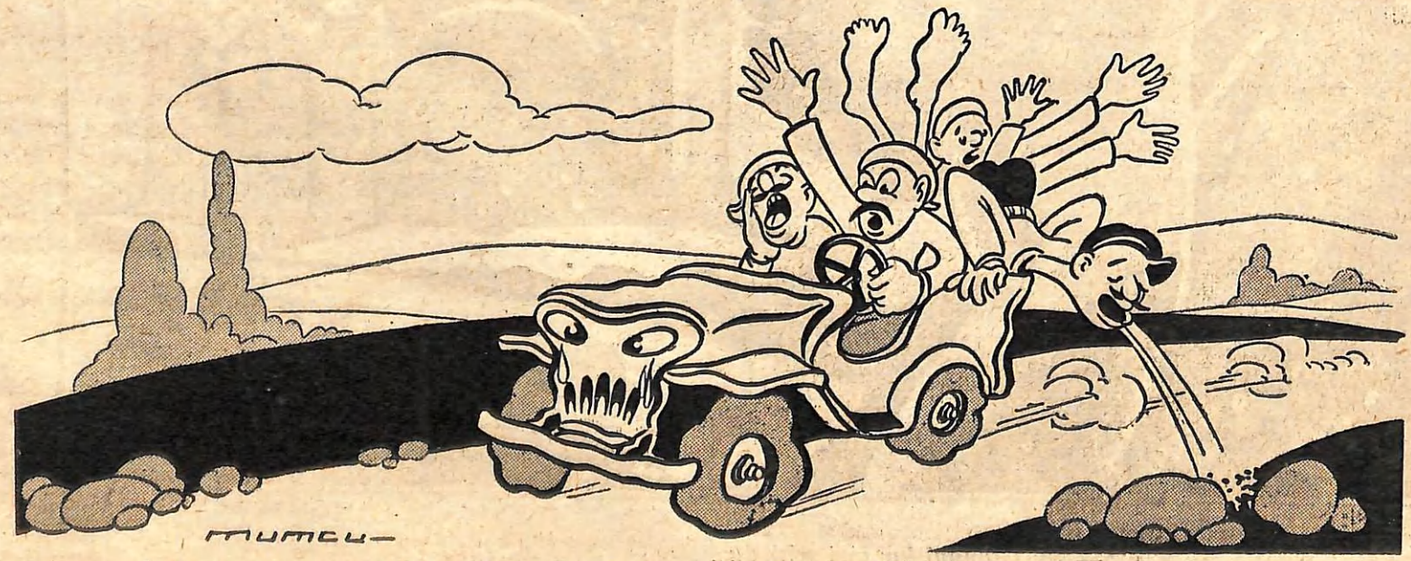

İç Bakanı Bay Emin Erişirgil in beyanatından sonra: Köy muhtarlarına Allah yürü kulum, dedi!

— Şu İstanbul kız gibi şehirdir..
— Evet, hele böyle pudralandığı zaman!

AKIL HOCASI

★ **R. K., Ankara:**

Size bir kıt'a gönderiyorum. Çalımına getirip mecmuanızda basar mısınız?

Akıl Hocası :

Kış ortasında mı?

★

★ **Hiç ummadığımız daimî müşteri ;İstanbul:**

Bay Akıl Hocası,

Bizim pehlivanlar İtalyanları da yenecekler mi? Biliyorum, siz hemen Beden Terbiyesine sorun diyeceksiniz. Ben böyle bir bina gördüm, fakat içinde iş gören yok. Bunun için size başvuruyorum...

Akıl Hocası :

Vereceğim cevabı önceden kestirmeniz ne feraset, ne dirayet! Mademki Beden Terbiyesi bilmiyecek, biz bileceğiz öyleyse söyliyelim ,ama, siz bu satırları okuduğunuz zaman nasıl olsa maçlar yapılmış, netice meydana çıkmış bulunacak, binaenaleyh vazgeçiyoruz.

★

★ **Osman Titrek, Karayazı:**

Haydi burası deprem bölgesi de adına Karayazı demişler. Ama ,şu kar, bembeyaz bir nesne iken karakış tâbiri nereden ileri gelmiş, söyler misin Akıl Hocası?

Akıl Hocası :

Bana akla karayı seçtirmek istiyorsun ama, nafile! Bilmiyorum!

★

★ **Leylâ Tezcan, Çankırı:**

Geçenlerde İstanbula gitmiştim. Kadınlar öyle şık, öyle pahalı giyiniyorlar ki, şaştım. O kadar parayı kim veriyor bu kadınlara?

Akıl Hocası :

Canım, böyle sual sorulur mu? Siz kadın değil misiniz? Elbette bilirsiniz!

Bayan — Geceleri sabaha kadar uykunda konuşuyorsun..
Bay — Ne yapayım, gündüzleri bana ağız açtırmıyorsun ki!.

Kar münasebetiyle bay şoför bugün evinde oturdu!

FIKRALAR

ROL

Aktör, rol icabı içeceği şarabın hakikî şarap olmasını istiyor ve:

— Şarap yerine boyalı su içersem sarhoş rolünü tam mânâsiyle yapamam, diyordu.

Rejisör, adamlarına emir verdi:

— İçki sahnesinde hakikî şarap, ölüm sahnesinde de hakiki zehir vereceksiniz!

MIKNATIS

Kadınların eteklerini neden uzattıklarından bahsediliyordu:

Biri izah etti :

— Eğri bacaklar göze çarpmasın, diye.

Meşhur kadın terzisi Muazzez:

— Onun daha kolay bir çaresi var, dedi. Eğri bacakların göze çarpmaması için elbisenin göğsünü açmak kâfidir!

KORKU BELÂSI

Delikanlı:

— Ben sarışınları tercih ederim ,dedi.

Esmer taze alaylı alaylı gülümsedi :

— Ya? Demek esmerlerden korkarsınız!

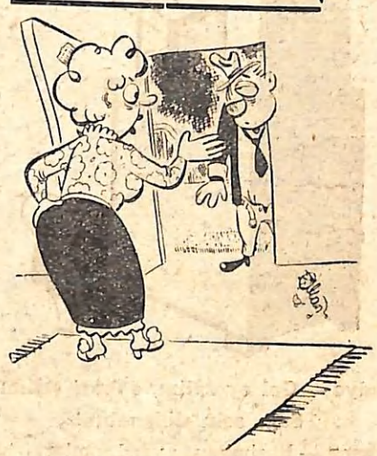

— **Tuh, utanmaz herif!. Sende hiç Fahrettin Kerim korkusu yok mu?!**

Çömezin Röportajları:188

Fasıl Heyetini Dinliyoruz!

Çizen: RAMİZ

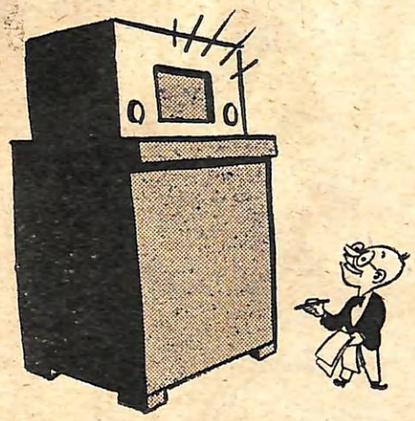

Radyo — Of, beni bizar ederken serzenişler
Yürekte şimdi oklar işler işler!
Çömez — Halk Partisi okuyor galiba!

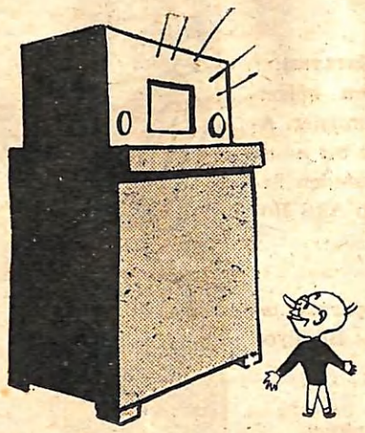

Radyo — Nedir bu cevrü tegafül zaman zaman güzelim
Kaçıncıdır bu eziyyet ve imtihan güzelim
Çömez — Bu, Demokratların faslı galiba.

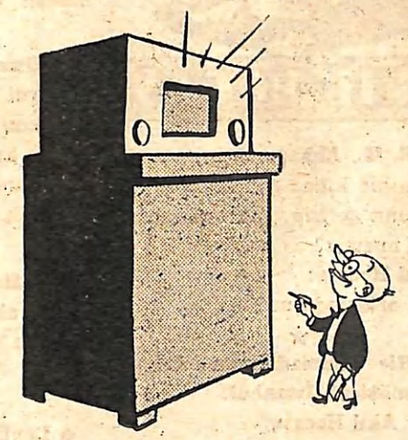

Radyo — Ey dil, ne oldu, feryâl edersin..
Beyhude ömrü berbâd edersin,
Zannetme yâri münkad edersin!
Çömez — Bu feryad da Millet Partisinin galiba....

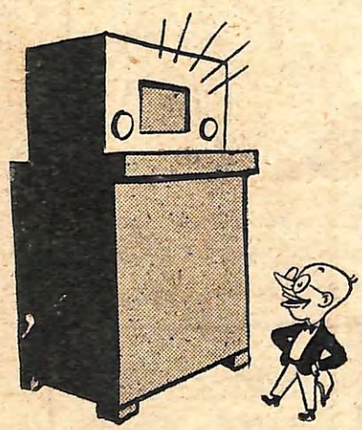

Radyo — Bakıp ahvâl-i perîşanıma âr eyle gönül!
Terki yâr eyle veya terki diyar eyle gönül!
Çömez — Acaba söyliyen Başbakan mı?

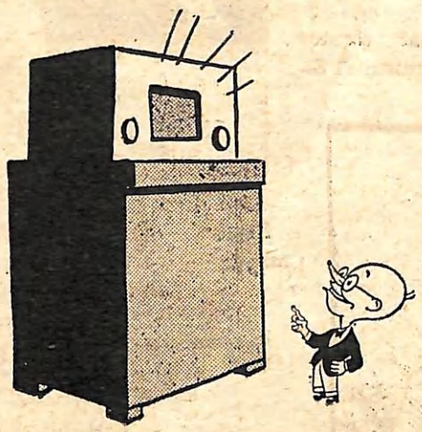

Radyo — Dinle sözüm ey dilrüba
Gidelim Meclise tenha
Edelim sayende safa
Gidelim Meclise tenha!
Çömez — Hilmi Uran okuyor galiba!

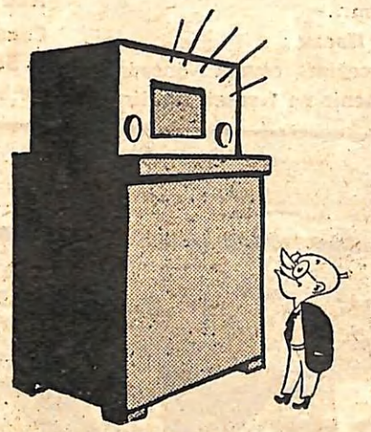

Radyo — Ümitelrim hep kırıldı, yârim artık gelmiyecek;
Ayrılsam da ağlasam da bende bu aşk ölmiyecek!
Çömez — İşte, Celâl Bayar okuyor!

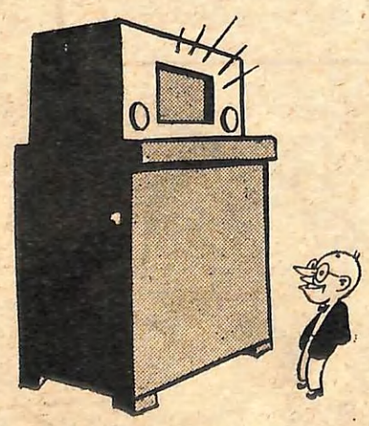

Radyo — Gel ey zâlim, dâhûri şallım
Sağı solu dolanalım!
Çömez — Başbakan yardımcıları yine nutuk vermeye çıkacaklar galiba!

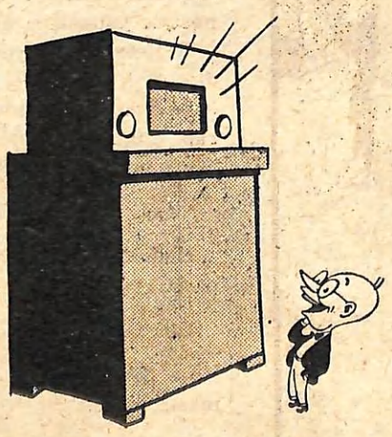

Radyo— Gösterip ağyâra lütfun bizlere bigânesin!
Bivefa görmek ne müşkil âşık-ı cânânesin!
Çömez — Müstakillerin şarkısı galiba!.

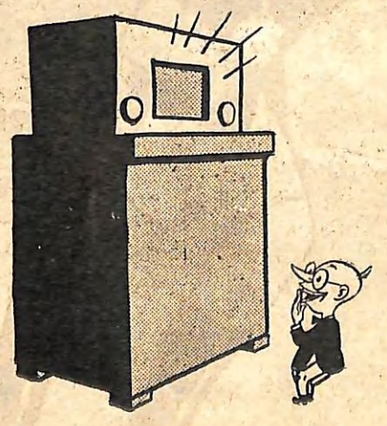

Radyo — Bülbül sesi âh oldu bu yıl faslı baharda,
Gel, ağlaşalım; kollarını boynuma sar da..
Çömez — Muhakkak Rasih Kaplan'la Muhittin Bahanın feryadı bu!

— Ne yapayım, balolar soğuk gidiyor, yakında kayaklarımı da alıp geleceğim!

Uşak — Beyefendi, ben sayenizde tedbir almayı öğrendim, artık geceleri geç gelmekten korkmayın efendim!

Betarz-ı Kudemâ

Kime Düştük, Neye Düştük

Erbâb-ı cehâletle keşâkeşlere düştük
İsrâf-ı nefesten yorulup bistere düştük

Kaabil değil âh eylememek hâle bakıp da
Âkıllere mecnun denilen bir yere düştük

Elbet kapanır feyz-ü terakki yolu, zira
Her semti müdâhin dolu bir kişvere düştük

Baş vurmadayız hîleye her bir işimizde
Terk eyliyerek hayrı tamâmen şere düştük

Her kârımız ermekte nuhûsetle hitâma
Yârab, ne aceb tâli'i bed-ahtere düştük

«Deh, çüş!» diye «deh, çüş!» diye tüy bitti dilimde
Bir türlü yol almaz, yürümez estere düştük

Yıllarca cevâhir aradık biz bu mahalde
En sonra, yazık, hâk ile hâkistere düştük

Encâmını hayr eyleye Mevlâ-yı avâlim
Zira, kadın, erkek, kepimiz zîvere düştük

Bak gaflete, bir koltuğun uğrunda bugün biz
Her şey'i ferâmûş ile yekdîğere düştük

Olmuştu gönül bir sarışın dilbere mâil
Sevk etti kader, vâesefâ (Esmer)e düştük

(Yahya) der imiş şimdi: «mizâcım bozulunca
Bak tâli'e, pür câzibe bir dilbere düştük.»

(Cumhûriyet)in sâhib-i fa'âli de dermiş:
(Daver) denilen bir eşi yok yâvere düştük ,

(Tahir) ise âtideki mısrâ'ı okurmuş:
Bir ismi güzel, cismi güzel berbere düştük

(Yalman) dahi hep şöyle diyormuş: «Bugün eyvâh,
Biz minder ararken, ne yazık, çenbere düştük.»

Bilcümle vatan halkı da dermiş: «ne saâdet,
(Fevzi) gibi bir rind-i suhan-pervere düştük.»

ABDÜLBAKİ FEVZİ

— Bir şey değil hemşire, aşçı bizim beye piliç hazırlıyor!

— Bayan, bayan, ben gözü yükseklerde olan patronlardan değilim!

İtfaiyenin söndürdüğü yangın!

Hikâye

AŞIH!

Yazan:
Vir Gül

İki ortaktılar. Müsavi sermaye koymuşlar, müsavi şartlarla ortaklama ticaret yapıyorlardı. Fakat yüzde yüz müsavat kabil mi? İki daktilodan güzeli ve hafifi Mehmede, çirkini ve ağırı Ahmede düşmüştü. Halbuki Mehmet şeytanla arası hoş olmayan ehli namus, babayani, kendi halinde bir adamcağızdı; Ahmet ise hin oğlu hin, cin oğlu cin, çapkın mı çapkındı.

Bu haksız taksim nasıl olmuştu, diye merak edersiniz, tabiî. Gayet basit: Evvelâ bir daktilo vardı, onu da yalnız Ahmet emrine almıştı. Sonra işler büyüyünce bir daktiloya daha ihtiyaç hasıl oldu .

Mehmet: «Bana da bir daktilo lâzum,» dedi.

Tesadüf bu ya. Yahut da talih. İlk müracaat eden genç ve güzel bir kızdı. Vakıa Mehmedin öyle işlerle alâkası yoktu ama, hesaptan kitaptan imtihan edince de baktı ki kız hepsini bitirmiş, derhal işe aldı.

«İnsan güzele baka baka sever,» demişler. (Henüz dememişlerse de yakında derler, biz şimdiden deyiverelim.) Bizim Mehmet de o hesap. Eskiden önünden ayrılmayan gözleri şimdi mıknatısa tutulmuş gibi kızın yüzüne dikilmişti. Ona baktıkça elektriğe tutulmuş gibi oluyor, içinde bir şeyler kaynamaya başladığını hissediyordu.

Kimseye bir şey belli etmiyor, derdini açmıyordu ama, içinden ha bire: «Bana ne oldu ben bilemem,» türküsünü çağırıp duruyordu.

Nihayet kafasına dank etti:

— «Sen âşıh oldun, ülen!» diyor ve içinden gelen bu sese başını sallayarak cevap veriyordu:

— «Gız da emme gözel ha!»

Hakikaten Behice, bir içim su, bir lokma piliç etiydi. Bunun karşısında kimin ağzı sulanmaz!

Yazıhanede bir Ahmetle bir de Mehmet olsalardı mesele yoktu. Ahmedin kendi daktilosu vardı çünkü .Fakat altı, yedi erkek daha vardı ki onların daktiloları yoktu. Tuhaf değil mi? Yahut hiç de tuhaf değil: Bunların hepsi Şayesteye değil de, Behiceye göz dikmişlerdi. Şayestenin göz dikilecek bir yeri yoktu ki çünkü.

Bizim Mehmet işin farkındaydı. Farkındaydı ama, ne yapabilirdi ki? kıza genç, yaşlı, yazıhanedeki bütün memurların alâka duyduklarını biliyor, hattâ aralarından bazılarının işi biraz daha ilerlettiklerini de seziyordu. Kızın da pek ağır basmadığı ve onlara sırıtıp kırıttığı, hattâ, hattâ biraz kırıştırdığı da gözünden kaçmıyordu.

Kaçmıyordu ama, ne yapsın ki Mehmet «âşıh» tı. «Gızı» seviyordu .Govamazdı ya!

***

İşler bu minval üzere gidecek, elâlem ne halt ederse etsin, Mehmet de güzel sevgilisinin karşısında göz banyosiyle yetinecekti. O buna da razıydı.

Fakat gelin görün ki iş nihayet sarpa sardı:

Ahmet (yani öteki ortak) işi çakallamıştı. Bir gün Mehmedi bir kenara çıkti :

— «Arkadaş,» dedi, «Behicenin yaptıklarından haberin var mı?»

Mehmet içi ,dışı bir adamdı; yalan söyliyemezdi:

— «Var,» dedi.

— «Öyleyse ne tutuyorsun? Kovsana.»

Mehmet boynunu büktü:

— «Govaman.»

Ahmet burnunu büktü:

— «Neye govamayon?»

— «Govaman. Günah olur. Zavallı gız açıhta galır... Aç galır... Namussuz olur.»

Ahmet insafsız bir patron hali takındı:

— «Düşündüğün şeye bak, Mehmet! Aşna-fişna ederken o müessesemizin namusunu düşündü mü ki ben onun namusunu düşüneyim!»

Ahmet doğru söylüyordu. Mehmet düşündü, taşındı. Düşünüp taşındıkça daha iy' anladı: Behiceyi kovmasına imkân yoktu. Kabil olsa daha yakınına almak istediği bu güzel kızı müesseseden ve kendinden uzaklaştırmaya eli ve gönlü varmıyordu.

Nihayet aklına bir çare geldi:

— «Bana bah ,Ahmet,» dedi. «Biliyon mu ne yapalım?»

— «Ne yapalım?»

— «Gızları denişelim. Ben senin dahtiloyu alayım, sen de benimkini al. Madem senin yüreğin kaldırıyor, Behiceyi emrine aldıhtan az sonra govarsın.»

Ahmet ciddiyetle düşünür gibi bir tavır takındı, sonra başını salladı:

— «Olur.» ,

***

Ahmedin çirkin daktilosu kalktı, Mehmedin odasına geldi. Mehmedin güzel daktilosu kalktı, Ahmedin odasına gitti... ve orada kaldı!

Tuhaf değil mi? Behicenin - hani şu hafif meşrep oynak kızın - ahlâkı birdenbire değişmiş, müessesede artık kimseye kırıtmaz, sırıtmaz olmuştu... Hattâ Mehmede bile.

Mehmet bunu kendine göre yorumlamakta gecikmedi. İçini çekeren kendi kendine :

— «Gız bana âşıh!» diyordu. «Benim yanımdayken ona buna yüz vermesi bana garşı bir cilveydi. Yanımdan uzaklaştırınca bana gızdı, küstü. Somurtuyor! Zavallıcıh! Emme elden ne gelir ki!»

Ayni dakikada Ahmedin odasında patronla daktilo baş başa vermişler, fısıldaşıyorlardı:

— «Oyunda iyi muvaffak olduk doğrusu. Mehmet hiç işkillenmedi.»

Behice kısık bir kahkaha attı:

— «Nerede onda o zekâ!»

Behice Ahmedin yanında çalışmaya başladıktan sonra iki ortak arasında kovulması bir kere olsun bahis mevzuu olmadı. Çünkü, Mehmedin dediği gibi. «Gız artıh uslanmıştı!»

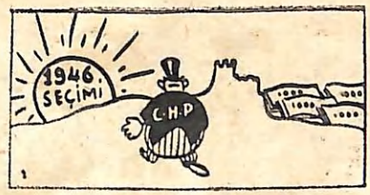

Bir merhaleden güneşle derya görünür...

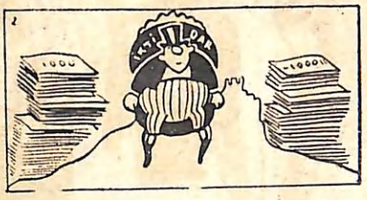

Bir merhaleden her iki dünya görünür..

Son merhale bir faslı hazandır ki sürer...

Gelmiş, gelecek cümlesi rüya görünür.

İHTİSAS

Eşın, dostun tavsiyesiyle, sarhoş kocasına iyi muamele etmeğe karar vermişti. Çünkü «tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır,» diyorlardı.

O gece kocası gelince karısı boynuna sarıldı. Adam onu alnından öptü. Kadın tekrar sarıldı. Bu sefer burnundan, bir dahaki sefere kaşından, daha sonra çenesinden öpen sarhoş, bir türlü dudaklarını bulamıyordu.

Karısı kızmıştı:

— Pis mendebur! diye haykırdı. Meyhane olsa şıp diye bulurdun ya!

FIKRALAR

İSTİSNA

Çok dedikoducu birinden bahsediyorlar:

— Aleyhinde söylemediği bir tek kişi yoktur, diyorlardı.

Ses kraliçesi Hudadat Şakir Turalı itiraz etti :

— Affetmişsiniz siz onu. Aleyhinde söylemediği bir kişi vardır.

— Kim o? diye sordular.

— Kendisi.

KISA KES!

Sakallı Celâl berberin masasına geçip otururken :

— Üçünü de kısa kes, dedi.

Berber sordu:

— Üçünü dediğiniz nedir?

— Saç, sakal, lâkırdı.

ACAİP!

Bakiye Ramazanoğlu yeni tanıştığı bir hanımın elini sıktıktan sonra:

— Sizi bir yerde görmüş gibiyim, dedi. Çehreniz hiç yabancı gelmiyor.

Hanım sırıttı:

— Acaip!

Bakiye Ramazanoğlu:

— Evet, dedi. Sizi ilk gördüğüm zaman ben de içimden böyle demiştim.

YAZIK!

Karısı misafirliğe gitmiş, aradan yarım saat geçmeden dönüp gelmişti.

Kocası merakla sordu:

— Ne oldu, hanım? Neye böyle erkenden döndün?

Kadın canı sıkılmış bir halde cevap verdi:

— Ne yapayım! Hakkında dedikodu yapacaklarımızın hepsi oraya gelmişti. Konuşacak lâkırdı kalmadı ki!

İFLÂS!

Paviyonda dans edenlerden bir kadını göstererek dedikodu yaptılar :

— Her akşam başka bir erkekle geziyor!

Güzel ve mağrur bir kadın:

— Tabii, dedi, hangi erkek ona bir geceden fazla tahammül edebilir?

DALGINLIK

İki kadın konuşuyordu:

— Kocam çok dalgındır.

— Hakikaten öyle! Benim değil ,senin kocan olduğunu kendisine hatırlatmaktan dilimde tüy bitti!

SİLÂH

— Kadının en kuvvetli silâhı göz yaşıdır, diyorlardı .

Kemal Salih Sel, itiraz etti:

— Bunda bir yanlışlık var. Bence kadının en kuvvetli silâhı gözyaşı değil, gözü ve yaşıdır.

EN İYİSİ

Ruh doktoru Şükrü Hazım'a genç ve güzel bir kadın müracaat etti:

— İrademle vicdanım daima mücadele halinde, doktor, dedi. İradem zayıf, vicdanım kuvvetli. Buna bir çare bulsanız.

Doktor sordu:

— Yani iradenizi kuvvetlendirmek istiyorsunuz, değil mi?

Kadın gülümsedi:

— Vicdanımı zayıflatsak daha iyi olmaz mı?

FERMAN

Bir hanımefendi, Cemal Reşit Rey'i evine çağırmış, ikram ve izazdan sonra ona piyano çalıp maharetini göstermek istemişti.

Bir iki parçayı çalıp paraladıktan sonra misafirine:

— Nasıl buldunuz, üstad? diye sordu.

Cemal Reşit nazik tebessümlerinden biriyle cevap verdi:

— Vallahi, ne diyeyim, hanımefendi! Ev sahibisiniz, istediğinizi yaparsınız!

İŞ BİRLİĞİ

Avukat mücadeleyi kazanmış, kadının kocasını boşanma talebini geri almaya razı etmişti. Kadın avukata teşekkür etti ve mühim bir vaatte bulundu:

— Yaptığınız iyiliğe mukabil ben de elimden geleni yapacağım: Alacağınızı kocamdan koparmak hususunda size yardım edeceğim.

BAŞ BELÂSI

Doktor, vücudumüzde başla ayak arasında büyük bir alâka bulunduğunu anlatıyordu.

Nedim Akçer onun sözünü kesti:

— O muhakkak, doktor. Hepimiz biliriz ki bir kadının ağzını kapamak için ayağına iskarpin almak lâzımdır. Tekmesini yememek için de başına şapka geçirmek icap eder!

RÖTUŞ

Ressam Togo :

— Bak sana tavsiyem olsun, birader ,diyordu: her işittiğine inanma sakın.

Eşref Şefik başını salladı :

— Tabii, tabii. Başından geçen macerayı anlat bakayım: İcap eden rötuşu ben yaparım!

SEVİNÇ

Kız sevgilisine sordu:

— Beni istediğini söylediğin zaman babam kızdı mı?

Delikanlı içini çekti:

— Hem de nasıl! Boynuma öyle bir sarılış sarıldı ki, az daha boğuluyordum!

GEÇMEZ AKÇE

Yemiş, içmiş, hesap pusulası gelince pusulayı şaşırmıştı: Elini taşı cılk çıkmıştı! cebine atmış, para çan-

Baş garsonu çağırdılar. O da müşteriyi alıp gazinonnun müdürüne götürdü.

Zavallı adam:

— Borcumu yarın derhal öderim, diyordu. Niçin inanmıyorsunuz? Size söz veriyorum!

Gazino müdürü esefli esefli başını salladı:

— Görüyorsunuz ya beyefendi ben sizden para istiyorum, siz bana söz veriyorsunuz!

PEŞİN

Kadın eli, kolu paketlerle dolu bir halde içeri girince kocası ayağa fırladı. Hiddetinden kıpkırmızı kesilmişti.

Fakat karısı onu teskin etti :

— Merak etme kocacığım. Bunların hepsi dün kavgasını ettiğimiz şeyler. Boş yere hiç çeneni yorma!

Sayı : 188

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Başımızda erkek silindiri oldukça elimizden bastonu eksik etmemeliyiz bayanlar!